

thinget er afgiven over det nærværende Lovforslag, at der ialt vil være at udrede c. 16,500,000 Rb. til Entreprenuerne for de ved Loven af 1861 bestemte Anlæg. Af disse 16,500,000 Rb. er indtil Februar Maaned dette Aar udredt 13,192,000 Rb. — jeg vil ligesom den sidste Tale bruge runde Tal —, og der vil sandsynligviis i det nu kommende Finantsaar samt i Finantsaaret 1869—70 blive at udrede 3,300,000 Rb.; derved komme de nævnte 16,500,000 Rb. ud. Disse Beløb ere skaffede tilveie paa følgende Maade: Statsgjælden er bleven forøget med 9,539,200 Rb., hvortil selskølgelig endnu bliver at lægge den Sum, der efter Forslaget til Finantsloven for 1868—69 vil være at udrede for Arbejder i det nævnte Aar, og som jeg med et rundt Tal vil angive til 3 Millioner. Fremdeles er der af Statsgjælden blevet udredt 2,512,000 Rb. i converterede 5 pCts Obligationer for 1850—51 til Betaling af Entreprenuer. (Andræ: Hvorledes?) Det ligger ikke for nu, men jeg tør antage, at det maa være mig tilladt at sige, at det er steet ved at give dem istedetfor det Betalingsmiddel, som var bestemt ved Loven af 10de Marts 1861, naturligtviis med Forskjel i Coursen (Rieger: Til en Cours af 97), ja, til en Cours af 97. Endeligt er der udredt omtrent 488,885 Rb., deels i Afregning, deels for Extraarbejder, som ikke vare indbefattede i den oprindelige Plan. De 16,500,000 Rb. ville saaledes blive udredede af Statskassen med et Beløb af ialt 15,540,000 Rb., saa at der vil have været en Rabat derpaa af 960,000 Rb., som de vedkommende Entreprenuer altsaa have maattet afgive af den Fordeel, som de muligt kunde have haft. — Der er et andet Moment, som har væsentlig Betydning ved Bedømmelsen af hele det foreliggende Spørgsmaal, og det er, hvorledes Anbringelsen af vore Obligationer har fundet Sted i de seneste Aar. Jeg har i saa Henseende Optegnelser, som gaae fra 1ste April 1849 til 1ste April 1867. Der har i disse 18 Aar af Finantserne været udbudt for ca. 12 Millioner Rigsdaler i Obligationer; jeg skal imidlertid bemærke, at der blandt disse 18 Aar er to Krigsaar, nemlig 1850—51 og 1851—52, hvort der saa at sige Intet er udbudt, og at

Omsætningen i de første 11 Aar i det Hele taget har været meget ubetydelig, hvorimod den først faaer et vist Omfang fra 1860—61 indtil nu. (David og Andræ: Hør!). Ja, hør! Der er neppe nogen Grund for mig til at indlade mig paa nærmere at angive Grunden dertil. Endeel have i saa Henseende selskølgelig Jernbanerne gjort, men Endeel have ogsaa de Bytteforretninger, der fandt Sted ved Dresundsfonten, bidraget til, at det nævnte Beløb af Obligationer er kommet frem og blevet solgt. Naar jeg blot tager de sidste 7 Aar, da har der i den Tid været udbudt 7,732,610 Rb., Obligationer. Desuden er der i samme Tidrum i Anledning af Krigsskadeserstatningen til Sylland kommet et Beløb af 3,490,600 Rb. paa Markedet, og disse to Poster udgjøre saaledes tilsammen 11,223,210 Rb. Ved Siden heraf og samtibigt hermed er der desuden, som jeg før nævnte, disponeret over et Beløb, der tidligere i Statskassen hørte med til Activerne, nemlig de converterede 5 pCts. Obligationer fra 1850—51 til et Beløb af 2,512,000 Rb. Endeligt er der de saakaldte Petoste Obligationer, som ere blevne udstedte i fuld Overensstemmelse med Contracten og Loven af 10de Marts 1861, til et Beløb af 5,309,600 Rb. Tilsammen er det altsaa ialt mellem 19 og 20 Millioner, som have været udbudne i de syv sidste Aar.

Der er af det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) blevet rettet forskjellige Spørgsmaal til mig og navnlig det, hvorfor der nu tages 4 $\frac{1}{2}$ pCt. af Finantsministeriet, og hvorfor der ikke mere laanes ud til 4 pCt., navnlig af Livsfor sikrings- samt Livrente og Forsørgelsesanstalten, thi dette Institut kan det ærede Medlem alene have sigtet til; han nævnte det jo endogsaa udtrykkeligt. Svaret herpaa ligger simpelt hen deri, at man, naar man kan faae Mere, med største Fornøielse tager mere end 4 pCt. — det er endog en Moderation, naar man indskrænker sig til at tage 4 $\frac{1}{2}$ pCt. —, og det saameget mere, naar der er Tale om et Institut, der har en vis industriel Charakter, og ligeoverfor hvilket jeg derfor ikke anseer mig berettiget til at lade andre Hensyn end dets egen Interesse være afgjørende.